

[Carl F. Madsen.]

gældende Organisationer og Arbejdsgiverne kan fastsætte Regler for, hvor mange Lærlinge de paagældende Virksomheder maa have. Forholdet er jo nu dette, at der er Virksomheder, som i visse Tilfælde udelukkende og i andre Tilfælde næsten udelukkende drives ved Hjælp af Lærlinge, der da ikke kan faa den Uddannelse, som de egentlig skulde have. Man har derfor ment, at der burde sættes Regler for, hvor mange Lærlinge saadanne Virksomheder skulde kunne antage, og man mener, at hvis Arbejdsgiverne og Arbejderne enes om Regler, kan de indsendes til Indenrigsministerens Godkendelse, idet Indenrigsministeren maa være den, der har Afgørelsen i saa Henseende.

I § 10 foreslaar Mindretallet Ordet „ordentligvis“ strøget; vi mener nemlig, at Lærlingen kun maa beskæftiges ved Arbejde, som betinger hans Uddannelse. Desværre har det været saaledes — det sker maaske endnu, men gjorde det vel i højere Grad tidligere —, at meget af den Tid, Lærlingen skulde anvende paa sin Uddannelse, blev brugt til meget andet. Det var ganske almindeligt det første Aars Tid, ja maaske det andet med, at Drengen havde mange andre Opgaver end netop den at arbejde i sit Fag. Han var Bydreng i Ordets snævrreste Betydning; han skulde løbe i Byen for Husets Frue, kløve og save Brænde, og han maatte foretage mange andre Ting, som intet som helst havde med hans Uddannelse at gøre. Naar man indskyder Ordet „ordentligvis“, eller, som Flertallet har foreslaaet det ændret til, „som Regel“, vil man fremdeles kunne anvende de unge Mennesker til meget andet end netop til Arbejde i det Fag, de skal oplæres i, og det finder vi er uheldigt. Vi mener, at naar man sætter en Dreng i Lære, saa skal han være beskæftiget i det Fag, man ønsker ham oplært i.

Med Hensyn til § 11 mener vi, at man maa affatte den saaledes, at det deraf kan ses, at Undervisningen skal foregaa indenfor den Tid, som er fastsat i Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde. I denne Lov er det udtrykkelig sagt, hvor lang Tid saadanne unge Mennesker maa arbejde, og det mener vi, der maatte kunne henvises til. Men iøvrigt mener Mindretallet, at Arbejdstiden for unge Mennesker fra 14—15 til 18—19 Aar ikke bør udstrækkes længere end til Kl. 6 om Eftermiddagen. Nu er Forholdet imidlertid det, at de maa møde sammen med de voksne Arbejdere, og som oftest slutter de lidt senere end de voksne Arbejdere for derefter at jage hjem — de bor

mange Gange langt fra Arbejdsstedet — og maa saa i Hast sluge deres Mad for at kunne tage ind paa en Handelsskole eller en teknisk Skole og være der til Kl. 9 Aften. Mindretallet mener ikke, at et saadant Forhold er forsvarligt, og vi har derfor stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Arbejdet for Lærlinge og Undervisningen, der foregaar om Dagen, bør slutte senest Kl. 6 Eftermiddag.

I øvrigt har Udvalgets Mindretal beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Indførelse af Lærlingekommissioner, og derpaa tager jo en Del af Paragrafferne Sigte. Ved de foreslaaede nye Paragraffer om Lærlingekommissioner tilvejebringes efter Mindretallets Mening bedre Forhold. Lærlingekommissionerne har man tænkt sig sammensat af Arbejdere og Arbejdsgivere, og de skal bl. a. føre Tilsyn med Lærekontrakternes Opretholdelse, de skal gennemgaa Lærekontrakterne, føre Register over dem og vaage over, at Arbejdsgiveren opfylder de ham i Følge Loven paahvilende Forpligtelser; endvidere skal de medvirke ved Svendepøvernes Afholdelse, de vælger de Læreprøve-Nævn, der skal bedømme Læreprøverne, og medvirke ved Nedsættelse af Voldgiftsretterne i Henhold til § 20. Tillige foreslaas det, at Lærlingekommissionerne kan nægte at godkende Lærekontrakter, naar Vederlaget for Lærlingen ikke er af en saadan Størrelse, at det staar i et rimeligt Forhold til hans Forpligtelser, ligesom Kommissionen kan nægte at godkende Kontrakter, naar der i en Virksomhed beskæftiges et saa stort Antal Lærlinge, at det under Hensyn til Virksomhedens Størrelse og Art maa antages, at yderligere Tilgang af Lærlinge vil bevirke, at disse ikke faar en forsvarlig Uddannelse. Paa denne Maade mener Mindretallet, at der vil opnaas bedre og sundere Lærlingeforhold. Lærlingen vil faa den Beskyttelse, som den bestaaende Lovgivning ikke giver ham, og Forældrene vil opnaa større Tryghed, naar de sætter deres Søn eller Datter i Lære.

De af Flertallet stillede Ændringsforslag skal jeg ikke fordybe mig i. Allerede ved Begyndelsen af min Tale bemærkede jeg, at mit Parti hverken kan tiltræde disse Ændringer eller Regeringsforslaget, og jeg maa anmode mine Partifæller om at stemme imod baade Lovforslaget og de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, hvorimod jeg anbefaler at stemme for de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet.

Lausten: Jeg skal indskrænke mig til kort at begrunde de af mig stillede Æn-